

Наш делегат у США

Нещодавно із Сполучених Штатів Америки повернувся Андрій Миколайович Арчаков – боярчанин, приватний підприємець, член Партії регіонів. Один з тих, кому небайдужий розвиток нашого міста. США він відвідав за програмою „Відкритий світ”.

Це вже третій делегат від нашого рідного міста.

Давно відомо, що кожна людина бачить саме те, що готова побачити: те, що їй близьке, співзвучне її власним думкам. Маючи саме це на увазі, ставлю перше питання:

– Розкажіть, пане Андрію, що цікавого є в Америці?

– Краще я розкажу про те, чого там немає, – сміється Андрій Миколайович. – В Америці немає... сміття й бруду!

А по хвилі, вже цілком серйозно:

– За програмою «Відкритий світ» я відвідав штат Вісконсін, місто Медісон. Два дні був у Вашингтоні, бачив бібліотеку Конгресу, спілкувався з Мирославою Гонгадзе... А до Америки я потрапив за рекомендацією Києво-Святошинського центру соціально-психологічної реабілітації населення та його інформування з питань подолання наслідків Чорнобильської катастрофи (директор – Ангеліна Лахтадир). Справа в тому, що цьому закладу довірено честь рекомендувати делегатів від України спільно з організацією «Друзі Чорнобильських Центрів у Сполучених Штатах», або Friends of Chernobyl Centers, U.S (FOCCUS).

Наша довідка про програму «Відкритий світ”.

Програма була заснована Конгресом США в 1999 році з ініціативи двох видатних вчених і суспільно-політичних діячів Росії та США: академіка Дмитра Сергійовича Лихачова та директора Бібліотеки Конгресу США доктора Джеймса Біллінгтона. У 2003 році програма була поширена на Україну. Програма «Відкритий

Світ» покликана зміцнювати взаєморозуміння й співробітництво між Україною та Сполученими Штатами шляхом надання можливості українським лідерам у різних галузях діяльності зустрітися зі своїми американськими колегами й обмінятися досвідом та ідеями з найбільш важливих для обох сторін питань.

Програма «Відкритий світ» є єдиною програмою обмінів усередині законодавчої гілки влади США й отримує щорічне фінансування від Конгресу США. Таким чином, номінування на участь у програмі і сама участь не передбачають ніяких фінансових витрат з боку учасників. Управління програмою здійснюється Центром «Відкритий Світ» при Бібліотеці Конгресу США – незалежним федеральним агентством, що управляється Радою опікунів, очолюваною доктором Джеймсом Х. Біллінгтоном.

Програма «Відкритий Світ» зазвичай передбачає десятиденний тематичний візит, присвячений одному з обраних напрямків. Програми візитів складаються індивідуально для кожної делегації з урахуванням інтересів та побажань учасників. Українські делегати зупиняються в американських родинах, що дозволяє їм ближче познайомитися з повсякденним і громадським життям.

– Ну от, а Ви про сміття...

– Мені дійсно дуже сподобалося, що в Америці сміття та бруду немає! Бо люди дуже дбайливо ставляться до чистоти свого міста, вулиці, будинку, прилеглої території. Прекрасні парки, зручні тротуари та пішохідні доріжки... І цього всього досягнути не так вже й важко. Лише потрібно, щоб кожен дотримувався чистоти навколо себе.

Допомога ближньому як закон життя

– А що взагалі передбачала програма візиту? – все ж таки намагаюся дізнатися й інші подробиці.

– Насамперед, обмін досвідом. Нам наочно показали, як можна реалізовувати ті чи інші програми, спрямовані не тільки на розвиток цілого міста, а й на допомогу певним категоріям населення. Тому зараз я вже маю уявлення про те, яким чином аналогічну роботу слід проводити у нас. Я особисто відповідаю за роботу з ветеранами. Наш партійний осередок (я член Партії регіонів) опікується 25-ма прикутими до ліжка і тяжкохворими

ветеранами. Розробивши подібні програми, ми зможемо зорієнтувати їх на підтримку дітей-інвалідів, малозабезпечених пенсіонерів, багатодітних родин – всіх тих, хто найбільше потребує допомоги.

– Саме цим займається у США місцева влада?

– В Америці влада сприяє програмам, які пропонуються громадськими організаціями. Програми, спрямовані на допомогу малозабезпеченим верствам населення, реалізують здебільшого волонтери. Просто вражає, яку допомогу надають там інвалідам, безхатченкам, бідним.

Наприклад, забезпечення житлом. На його придбання банк видає кредит, але цей будинок не просто купується: майбутній господар бере активну участь у його будівництві. І всі, хто хоче допомогти, просто приходять і працюють. Ми все це бачили і спілкувалися з такими людьми. Запам'яталися слова однієї родини: „Ми зараз у відпустці, тому вирішили попрацювати”.

Ще приклад. Людям, які не можуть самі себе повною мірою забезпечити, спеціальні громадські центри допомагають продуктами харчування. Наприклад, одна із громадських організацій створила банк продуктів, які закупаються на державні гранти. І вже на адресу цієї ГО приходять заявки щодо виділення продуктів. Після перевірки всі, хто потребує допомоги, включаються до списку і отримують харчі. Цікаво, що американські громадські діячі не мають „бігати” по підприємцях і щось випрошувати. Є загальна програма, є збори підприємців чи фермерів. І є реальна планова благодійна допомога. Це – зручно і дієво, причому – за великої підтримки місцевої влади.

Ми були на сесії міської ради, зустрічалися з мером Медісона. Місцева влада тісно співпрацює з громадськими організаціями. Часто збирають жителів району і з ними обговорюють ті чи інші питання. Наприклад, чи потрібен у тому чи іншому місці певний об'єкт. Якщо люди проти, влада ніколи не піде проти громади. Зокрема, не видадуть ліцензії на спиртні напої магазину, котрий погано себе зарекомендував. Там не проходить „кумівство” і „дружнє” лобювання інтересів зацікавленими особами. У всіх спірних питаннях останнє слово – за громадою. При цьому у них майже вдвічі менший депутатський корпус.

– А їхні громадські Центри працюють подібно до наших ГО?

– І так, і ні. Головна відмінність у тому, що інтереси громадських організацій на всіх рівнях управлінської вертикалі – від міської ради до конгресу – відстоюють фахівці-лобісти. Громадські організації не оббивають пороги, приміром, мерії, доводячи, що вони роблять потрібну важливу справу, не випрошують приміщення чи кошти. Є люди, які саме цим і займаються. Причому питання вирішується без залучення додаткових коштів для здобуття прихильності того чи іншого чиновника до тої чи іншої громадської організації, простіше кажучи – без хабарів. Благодійність на Заході – справа престижна для всього міста й життєва необхідність практично кожної людини, незалежно від її статків. Звичайні американці безкоштовно беруть участь у подібних програмах у якості волонтерів. Нові програми, які з'являються, доводяться до загалу через засоби масової інформації та Інтернет, а люди самі приходять до Центрів і просто працюють. Реально, без будь-якої винагороди.

– Ваші плани на майбутнє в контексті побаченого?

– Я дуже вдячний ЦСПР та його директорові за можливість побачити, яким чином можна ефективно організувати в нашому місті роботу на громаду. Я сповнений ентузіазму щодо можливості реалізації серйозних соціальних програм для жителів Боярки. І, звичайно, я планую продовжити співпрацю з нашим Центром, який робить важливу гарну справу і поступово стає справжнім центром громадського життя міста.

А закінчує нашу розмову пан Андрій такими словами:

– Зараз на місцеві вибори йде потужна команда підприємців і молодих політиків з Партії регіонів, які дійсно можуть змінити наше спільне життя на краще. Особисто я також прагну представляти інтереси наших громадян у місцевій владі, хочу бути корисним людям, брати активну участь у розбудові нашого міста. Щоб воно стало кращим, красивішим, комфортнішим і... добрішим.

Подарунку радіє не тільки дитина...

На згадку про цю поїздку Андрій Арчаков привіз Центру з далекої Америки ноутбук у подарунок.

– Задоволені подарунком? – запитую директора ЦСПР Ангеліну Лахтадир.

– Задоволені, – це не те слово! – радо відгукується Ангеліна Миколаївна. – Справа в тому, що ми вже давно хотіли змонтувати мультимедійну установку, оскільки проводимо багато презентацій як для дітей, так і для дорослих. Перший крок до здійснення мрії уже зроблено завдяки подарунку пана Андрія. Крім того, ми часто виїздимо на села, що постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи. Ноутбук допоможе нашим спеціалістам у проведенні інформаційних зустрічей та тренінгів.

– А як взагалі відбираються кандидатури до подібних поїздок?

– Будь ласка, конкретний приклад – Андрій Арчаков. Він – активний боярчанин, наш давній друг і частий гість, підтримку якого добре відчують і цінують ті категорії населення, з якими ми працюємо. Ще до поїздки ми разом проводили заходи для наших ветеранів, розмірковували над майбутніми спільними проектами. А з Америки Андрій Миколайович приїхав із свіжими ідеями, бажанням працювати за новими цікавими напрямками. Тому я переконана, що наша спільна діяльність набере нових обертів. Побільше б таких друзів! Запрошуємо до співпраці всіх небайдужих боярчан і представників усіх політичних сил.

*Розмову вів
Радислав Кокодзей*